

[Ivar Nørgaard]

Folketinget går herefter over til næste sag på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 63).

Første næstformand (Ivar Hansen):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se foran). Dette forslag indgår ligeledes i forhandlingen.

Kent Kirk (KF):

EU's Revisionsret har gentagne gange i sine beretninger peget på, at forvaltningen af EU-midler ikke sker tilstrækkelig betryggende, og når vi har denne debat om svig med EU-midler, synes jeg også, det er vigtigt, at vi fokuserer på nogle af de andre områder, som viser, at forvaltningen ikke er tilstrækkelig betryggende.

Der er tre alvorlige svagheder, som Revisionsretten har peget på. Den ene er helt indlysende, nemlig de tilfælde, hvor der sker direkte svindel med EU-midlerne. Den anden er Kommissionens forvaltning af midlerne, der ikke altid foregår lige efter de regler, som vi er vant til i vores offentlige systemer. Den tredje er den kompleksitet, der er i mange af EU-ordningerne, og som medfører, at ordningerne er uklare og dermed altså også kan være med til at tilskynde til misbrug, og det er navnlig tilfældet inden for den fælles landsbrugspolitik.

Jeg er enig med statsministeren i, at det skader Fællesskabets omdømme i befolkningen, når man på den ene eller den anden måde kan påpege, at forvaltningen af EU-midler ikke sker tilstrækkelig tilfredsstillende. Hvis vi kigger på spørgsmål om svig, har Kommissionen jo – selv om det i sagens natur er vanskeligt at bedømme omfanget – flere gange påpeget, at der sker svindel med EU-midler, og hvor vanskeligt det i virkeligheden er at få det konkretiseret og afsløret.

Derfor er det selvfølgelig glædeligt, at Kommissionen har opprioriteret arbejdet med at få forbedret kontrolforanstaltningerne, med at forbedre samarbejdet mellem de nationale myndigheder og med at forbedre udbygningen af de informationsbaser, man har behov for, så man bliver bedre rustet til at løse dette alvorlige problem, og jeg synes, det er glædeligt, at Kommissionen på baggrund af det arbejde har truffet nogle konkrete beslutninger, bl.a. at der

nu skal ansættes nogle flere – jeg mener, det er op til 50 personer – for at få øget indsatsen på dette område.

Det er ikke, fordi vi er glade for, at der skal ansættes flere i Kommissionen, men vi mener, at Kommissionen her gør det rigtige, for det er selvfølgelig nødvendigt, at vi har de tilstrækkelige menneskelige ressourcer til at løse problemet.

Jeg vil også godt sige, at Kommissionen ingen vegne kommer, medmindre medlemslandene – og det gælder alle medlemslande – lever stærkere op til deres ansvar, og i den forbindelse er vi også nødt til at sige, at hvis det er sådan, at medlemslandene ikke gør det, må man udnytte de muligheder, der ligger i Maastricht-Traktaten om, at man kan idømme tvangsbøder, for vi kan ikke acceptere, at medlemslandene i hvert fald ikke gør det yderste for at få afsløret svig med EF-midlerne.

Medlemslandene har selvfølgelig også et ansvar for i Rådets regi til stadighed at holde Kommissionen til ilden, således at man sikrer sig, at de ikke begynder at slække på det. Det har taget mange år for at få dem til at opprioritere det, og nu skal de blive ved med at holde dampen oppe.

Derfor er det glædeligt, at regeringen – efter at vi gentagne gange har opfordret til det i Markedsudvalget – nu har udarbejdet en note og afleveret den til EU, således at man klart fra den side viser, hvordan man mener der skal ske en opprioritering.

Men ligesom hr. Ivar Nørgaard var inde på, er den institution, vi også må sætte vores lid til, Europa-Parlamentet, der har de bedste muligheder for at holde øje med Kommissionen og sikre sig, at Kommissionen gør en maksimal indsats, og hvis det er sådan, at Europa-Parlamentet ikke har de nødvendige instrumenter til det, må det være i dansk interesse, at vi prøver på at give det dem, således at vi i hvert fald er sikre på, at det folkevalgte organ gør en optimal indsats for Kommissionen.

Det er også Europa-Parlamentets opgave at se lidt bredere på Kommissionens forvaltning af midlerne, og derfor synes jeg også gerne, jeg her i dag vil pege på, at Revisionsretten i sin sidste beretning fra 1992 har påvist, at der udbetales midler fra EU, uden at den pågældende tjenestemand har prokura til at udbetale dem. Det kan vi ikke have; der må være orden i systemet, når der udbetales penge.